

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΟΥ ΚΩΡΪΟΥ

ΤΟΥ κ. ΣΤΑΜ. ΣΤΑΜ.

Ο ΚΟΣΜΟΣ, Η ΚΟΤΑ Ή Τ' ΑΥΓΟ;

Καθόντουσαν στο καφενείο, κάτω από το βαθύσκιο πλατάνι και κοντά στη βρύση, με το κρύο, γάργαρο νερό, ο Γιώργος ο Μπαζίννας, του χωριού ο Πάρεδρος, ο Παύλος ο Λεωγίτης του παπα-Καλέμη ο γυιός και ο Γιαννής ο Θυμιοκάστας, ο οποίος διοικούσε ένα άποσπασμα που γύριζε στα χωριά, κινηώντας κατακοκκλέφτες και ρημάζοντας τών χωρικών τις κόττες και παίζανε κοντιζίνα, πίνοντας το πρωινό τους τσιπουρο.

Ήπαιζαν κοντιζίνα πίνοντας το πρωινό τους τσιπουρο.

λέει ο γυιός του παπα-Καλέμη, που ήσαν ξεκοκκισμένοι κ' ήξερε και λίγα κολυβογράμματα, δεν μου λέτε, τι πράγμα έγινε πρώτα, ού κόσμου; ή κότα, γιά τ' αυγό;

Σάν τ' άκουσαν οι άλλοι, σταματήσαν την κοντιζίνα και μείναν λίγο σκεπτικοί.

- Τ' αυγό, ειπεν ο ένας.
- Η κότα, πετάχτηκαν ο άλλος.
- Όχι, ο κόσμος, πρόσθεσαν ο τρίτος.
- Άει, χάσ' ζαγάσ', τ' αυγό έγινε πρωτό.
- Άντε ούρξ' τούδια του χωριού, πώς θά γεννηθί τ' αυγό χωρίς την κότα;

- Άμ τότε πώς έγινε ή ορνίθα χωρίς αυγό; Ο καθένας έπέμενε στο δικό του και συζητούσαν όλοι με πείσμα, λαβόντος μέρος στην κουβέντα και του καφετζή του Μαστραναστάση, ο οποίος ήθελε νά κάμη καλά και σώνει, και τους άλλους νά πιστώσουν, ότι τά εκμαε και τά τρία ο Θεός μαζί την ίδια στιγμή.

Εκείνη τη στιγμή, περνούσε άπ' εκεί και ο κύριος Χαράλαμπος Πινακοτής, του χωριού ο δάσκαλος, πηγαίνοντας στο σχολείο, όπου καμιά είκοσάρη ξυπόλητοι και άκούφρευτα ισακάλια τον περίμεναν, γιά να τά ήμερώσει και τά κατασκευάσει Έλληνας πολίτας.

Σάν άκουσε τόν θόρυβο στάθηκε. Και σάν του είπαν περί τίνος πρόκειται, τους άπάντησε:

- Βρέ τί χολοσκάτε γιά πράγματα, που έχουν άποδειχτή;
- Πώς;
- Μ' αυτό φαίνεται καθαρά και στην Παλιά τη Διαθήκη.
- Δηλαδή;

- Έκον' ο Θεός άπ' την άριστερά πλευρά του Άδάμ τρία παιδιά και έκανε την Εύα! Ύστερα έκοψε και τρία παιδιά από την άριστερή πλευρά του κόκορα, έκανε την κότα και τής ειπε: - Γεννοβόλα, γεννοβόλα, ώσπου νά κατακόσσης από κοτόπουλα τή Γη, άπου την κορυφή ως τόν πάτου!....

- Καλά, άλλα τ' αυγό, πώς βγήκε, ρώτησε ο Πάρεδρος, παρατώντας τά χαρτιά.

- Άπ' την κότα, βρέ άδερφέ.
- Κολοκούθια!... ή συχουρεμένη ή Θειακόου μου, που ήταν πού παλιά και τ' αυγό από την Κυρά Διαθήκη, τή δική σου δάσκαλε, μου έλεγε, πώς το αυγό δέν βγήκε από τόν άσπ'νόν;

Ο Παύλος ο Λεωγίτης.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΟΡΕΙΑ

την κότα, άλλα το έβγαλε ή θάλασσα ένα πρωί που ήτανε μπουνάτα.

- Και τί ήταν βρέ τ' αυγό νά βγη από τή θάλασσα! Καβούρι; Άπ' τή γη φήτρωσε!

- Και τί ήταν πάλι μαντάρι νά φητρώσει από τή γη;

Κ' έτσι από κουβέντα σε κουβέντα έστησαν γερό κανυά.

Μονάχα ο Γιαννής ο Θυμιοκάστας καθόντας σοβαρός και διόλου δέν μιλώσας, περιμένοντας, φαίνεται, νά τόν ρωτήσουν, σάν έβουσια όπου ήταν. Άλλά άφου δέν τόν ρωτούσαν, δέν βρασιτάχτηκε κι' αυτός.

- Λάθους! Λάθους! Έχετε ούλοι λάθους, φώναζε άξαφνα μ' όλη του τή δύναμη.

- Άμ' κι ποιος έχει δίκηνου, καπιτάνιε μου;
- Ίγώ!
- Μπά! Όθρ' τί μās λίες!

- Ίκείνου π' λίου. Ίγώ έξρου ούλη την καθαρή αλήθεια...

- Γιά νά την άκούσομε!

Και τεντώσαν όλοι τ' αυτιά τους γιά ν' άκούσουνε τή «καθαρή αλήθεια»...

- Του λοιπόν, βρέ χαζουπράγματα, δέν έγινε πρώτα ούτε ή κότα, ούτε τ' αυγό.

Κι' ούτε ο Θεός καθόντανε νά φησιάνη κόττες,

σάν νά ήταν αυγούλας.

- Μπά! Άμ τότε ποιά πρωτόγινε;
- ..... Τ' άποσπάσματα!...

Η «πουλάδες» προουρίζουνε κι γιά τίς άλλες ύπηρεσίες!

- Ποιά ειπες; φώναζαν όλοι μ' ένα στόμα. Τ' άποσπάσματα;.....

- Βεβαίους, τ' άποσπάσματα. Έπειτα έκανε ού Θεός κι τά κοκόρια, γιαι γιά δαυτα βγαίνονν τ' άποσπάσματα.

- Κι έπειτα;

- Τί έπειτα! Δέν έχει έπειτα, αυτό ήτανε ούλου!

- Μά δέν μās ειπες γιά την κότα και τ' αυγό!

- Αβτά είνε άσήμαντα κ' ίπουσιώδη!... Δέν έξρου αλήθεια, άκριβώς, άν έκανε πρώτα την κότα κ' έπειτα τ' αυγό, ή πρώτα τ' αυγό κ' έπειτα την κότα. Άλλά πάντα ένα από τά δυό θά έκανε. Μιά φουρά που έκανε τόν κόκορα, τ' άλλα ήταν ευκόουλα..... Ίξ άλλου, κόττες κ' αυγά έπερνε νά γινούν κατόπιν, γιαι προουρίζουνε γιά τίς άλλες τίς ύπηρεσίες: άνακριτές, εισαγγελείς, έφόρους και διοικητές τής χωροφυλακής. Έτσι λοιπόν είν' τού πράμα. Πρώτα έγινε τού άποσπασμα κ' ού κόκορας.

Πώς θά βγη ούρξ' το άποσπασμα στην ύπαιθρο, άν δέν υπάρχουν στα χωριά κοκόρια;

Ού Θεός λοιπόν τά πάντα εν τή πανσοφία του έποίησε! Γιαι, τί θα κάνει σε παρακαλώ, ού δικαστής, άν δέν συλλάβω εγώ και δέν τού στείλω τόν ένταλματια, και τί θα κάνει ού κύριος έφορος; άν δέν τού πείσω τόν χροοφελήτη; Έκμηδενίζεται ως άρχη ή ού; Έχει ύπαιθρο διόλου; Όχι! Σήηγμαμ λιούτν και άπαρη τού κράτους είν' τού άποσπασμα!... Εμφύχουσις τού άποσπάσματος οί κοκόροι; Τ' αυγά τί νά τά κάνει τού άποσπασμα... Τά στέλνει στους μετέπειτα, δηλαδή εις τούς άνακριτάδες!... Λεχώνες είνε οί εβ'ώνου, γιά νά φάν αυγά ή άναγορωσιόντες;.....

Τό άκροατήριό έμεινε άμίλητο. Έθαύμαζε με τή σοφία τού άποσπασματάχρη.

Μόνον ο δάσκαλος, ο κ. Χαράλαμπος Πινακοτής, έβινε τού μετώπο του.

- Καλά, γεννηθήκε, λέει, πρώτα και έξ αρχής ο κόκορας; Άλλά και ο κόκορας δέν βγαίνει άπ' τ' αυγό;... Δεδομένου όμως ότι ο κόκορας δέν γαννεί αυγό, άρα τού αυγό γεννηθήκε πύ μπροστά από τόν κόκορα, άρα, όταν ή λήγουσα είνε μακρά ή προπαραλήγουσα γίνεται... όμείλτο!... ΣΤΑΜ ΣΤΑΜ.

Ο δάσκαλος Χαράλαμπος Πινακοτής